

(Авакума, 2:20 – 3:3)

Отець наш небесний, поблагослови нас на вивчення Твого Слова. Амінь.

Дорогі наші друзі, ми продовжуємо вивчення Книги пророка Авакума. В 2-му розділі своєї Книги пророк Авакум піднімає дуже важливе питання: від чого починається занепад нації або окремої людини? Він починається з відцурання від живого та істинного Бога і до повернення людей до ідолопоклонства.

Ми звикли думати, що часи ідолопоклонства давно минули, що у сучасному суспільстві ніхто не поклоняється ідолам. Цілком очевидно, що це не так. Сьогодні чимало людей поклоняються всемогутності грошей. Багато людей поклоняються сексу. Чимало людей поклоняються насолодам та розвагам. Чимало жінок готові пожертвувати власною доброчесністю та порядністю заради кар'єри. Друже мій, запевняю тебе: все, чому ти віддаєш себе повністю, все, що забирає твій час і твою енергію – все це є об'єктом твого поклоніння. Це твій ідол, твій божок. Всевишній Бог засуджує такі форми поклоніння. Він говорить про те, що Він є ревнивий Бог. Він говорить кожному з нас: "Я створив тебе. Я спас тебе. І Я хочу, аби ти був Моїм і тільки Моїм!" Людина, яка повертається спиною до Бога, скоює найтяжчий гріх, що взагалі може скоїти людина. Пророк Авакум проголошує:

"А Господь у храмі святому Своему, – мовчи перед Ним, уся земле!"

/Ав.2:20/

Особисто я вважаю, що тут мова йде про майбутню подію – повернення Господа Ісуса Христа на землю. Коли Господь знову перебуватиме в Своему храмі, вся земля мовчатиме перед Ним. У той час зникне увесь галас, будь-який протест та невдоволення. Проте наведені рядки мають безпосереднє відношення і до нашого сьогоднішнього дня. Причина всіх наших проблем та негараздів полягає в тому, що людина не поклоняється Богу та не визнає Його, – Бога, котрий перебував на небесах у Своему храмі. Як би було чудово, аби ми могли мати бодай тиждень тиші та спокою. Хіба не було б чудово, якби тиждень помовчали політики та державні діячі, представники різних партій та рухів? Чи не було б чудово, якби тиждень помовчали всі ми? Хіба не було б чудово, якби кожен, хто багато говорить, трохи помовчав та замислився про Всемогутнього Бога?

"Господь у храмі святому Своему, – мовчи перед Ним, уся земле!" Проте другий псалом починається запитальним словом – "Чому?" Подібно до пророка Авакума укладач цього псалма також ставить запитання: "Чому метушаться народи, і люди

замишляють марне?" /Пс.2:1/. З якої причини метушня та галас? Чому повстання та протести? Все через те, що люди полишили Бога. Народи забули, що сьогодні Бог перебуває в Своєму царстві небесному. Один богослов припустився великої помилки, заявивши, що Бог перебуває у Своєму царстві небесному і з земним світом все гаразд. Дійсно, Бог перебуває в Своєму небесному царстві. Але з цим світом усе негаразд, оскільки людина не має належних стосунків з Богом. Сьогодні головна наша проблема полягає у відсутності в людини належного ставлення до Бога. Друзі мої! Існує лише єдиний правильний вибір, єдина дорога: "Праведний з віри своєї буде жити".

РОЗДІЛ 3

ЗАДОВОЛЕННЯ ПРОРОКА

Третій розділ Книги свідчить про те, що у житті пророка Авакума сталися величезні зміни. Наприкінці цього розділу ми переконаємося в тому, що зрештою пророк зайняв правильну позицію. Згадаймо - Книга починається смутком і тривогою автора; розум Авакума - неначе великий запитальний знак. Пророк звертається з запитаннями до Бога. Але закінчує свою Книгу він словами прославлення. Наприкінці Книги потужно лунає дзвінкий акорд звеличення Бога. Друже мій, ти не знайдеш більш упевненої віри ніж та, що виражена в останньому розділі Книги.

Ми можемо поділити цей розділ на три дуже чіткі частини. В перших двох віршах лунає молитва пророка. У віршах від 3-го до 17-го викладено програму дій Бога. В останніх двох віршах подано власну позицію пророка.

МОЛИТВА ПРОРОКА

Останній розділ Книги починається такими словами:

"Молитва пророка Авакума. На жалобний тон".

/Ав.3:1/

Вираз "на жалобний тон" є вказівкою для музиканта про характер виконання твору. Дехто вважає, що тут сказано про певний музичний інструмент. Цей вираз ми знаходимо і в Книзі псалмів, його вжито в назві сьомого Псалма. Таким чином, цей вираз має відношення до музики. Молитва Авакума викладена в поетичній формі старовірської мовою. Це пісня прославлення і звеличення Бога.

Яка грандіозна зміна сталася в житті пророка Авакума! Його славетний досвід, отриманий на сторожовій башті, його терпеливе чекання на відповідь Бога привели його до справжньої віри, відкрили йому очі на те, чого він раніше не розумів. Таким чином, цей розділ є його дзвінкою піснею. Я б

назвав його піснею радості та захоплення. Вона мала виконуватися під акомпанемент струнних інструментів - про це ми дізнаємося з останніх рядків Книги: "Для диригента хору на струнних знаряддях". На мою думку, Авакум зробив цю вказівку для того, аби було зрозуміло як треба виконувати цю пісню. Він вказує на характер виконання цього твору та як його потрібно виконати на струнному інструменті. Декому з нас не дуже до вподоби струнні інструменти та їхні звуки, однак вони широко застосовуються для музичного супроводу співаків. Очевидно, саме про це йде мова в цьому розділі Книги пророка Авакума; однак, його пісня перебуває набагато вище від пісень, що я чую сьогодні. Відверто кажучи, мені не дуже до вподоби сучасна музика. Але часто я просто змушений слухати її. Ми багато чуємо розмов про свободу слова, але як справи з свободою слухати? Мені б хотілося, аби сьогодні мої вуха були також захищені. Через те, що якась особа наполягає на своїй свободі слова, мають страждати мої вуха - я повинен слухати її спів, який мене анітрішечки не цікавить. Я змушений прослухати бодай частину якоїсь пісні - на мою думку, є дуже погані пісні - однак виконавець реалізував своє право на свободу слова. Сьогодні ми не розуміємо, що наші вуха повинні мати більше свободи, що ми не повинні слухати цей непотріб, що лунає довкола. Пророк Авакум говорить:

"О Господи! Звістку Твою я почув. О Господи! Злякався я Твого діла. За наших часів оживи його, за наших часів дай його знати! У гніві згадай про милосердя!"

/Ав.3:2/

Авакум заспівав чудову пісню. Я не думаю, що вона могла бути неприємною для чийось вух, ця чудова пісня-молитва. Пророк говорить: "О Господи! Звістку Твою я почув". Інакше кажучи, Бог відповів на запитання пророка. Бог сказав йому: "Послухай Мене, Авакуме. Я хочу, аби ти стояв на варті на твоїй сторожовій башті. Я хочу, аби ти ходив у вірі. Я хочу, щоби ти вірив Мені. Якщо ти думаєш, що Я нічого не роблю у зв'язку з гріхами Мого народу - ти помиляєшся. Я працюю. Я готую народ халдеїв - жителів Вавилону; Я використаю цей народ в такий само спосіб, як Я використав асирійців для покарання північного царства Ізраїлю. Асирійці були "жезлом Мого гніву". Скориставшись Вавилоном, Я потім покараю його за скоєні гріхи та переступи. Мій суд буде справедливий, а кара - суворою". Бог виголосив засудження Вавилону у другому розділі Книги пророка Авакума. Він назвав п'ять великих гріхів, що призвели Вавилон до занепаду. Бог вирішив покінчити з Вавилоном.

Цікаво зазначити, що пророк Авакум різко змінив свою позицію. Він говорить: "О Господи! Звістку Твою я почув. О

Господи! Злякавсь я Твого діла". Що саме перелякало пророка? Спочатку він думав, що Бог не робить анічогісінько. Тепер же він перелякався через те, що Бог робить дуже багато!

Розглянемо ці слова Авакума: "За наших часів оживи Своє діло, за наших часів дай його знати! У гніві згадай про милосердя!" По суті, пророк говорить: "Боже, я й не думав, що Ти займаєшся цією справою. Я думав, що Ти нічого не робиш. Тепер я бачу, що Ти готуєш сувору кару. Боже, караючи винних, будь милосердний навіть до халдеїв. Будь милосердний до Свого народу!" Згадаймо: раніше пророк Авакум закликав Бога вогнем покарати не тільки свій народ, який відвернувся від Бога, але також і халдеїв. Тепер же він прохає Бога: "У гніві згадай про милосердя!" Так, Бог є милостивий і милосердний. Він не бажає загибелі бодай однієї душі.

Сьогодні багатьом людям здається, що Бог абсолютно нічого не робить. Але якби ти, мій друже, і я мали змогу піднятися на сторожову башту пророка Авакума, якби ми зрозуміли, що праведний має жити з віри своєї, якби ми мали живу та щиру віру в Бога і могли бачити те, що відбувається за сценою, я впевнений, - ми були б не менш здивовані, аніж пророк Авакум. Однак, я не впевнений в тому, що ми також благатимемо Бога згадати про милосердя. Сьогодні багато християн просто здалися під натиском зовнішніх обставин. Інколи в кожного з нас опускаються руки, хіба не так? Але запевняю вас, шановні слухачі, Бог і сьогодні готує суд та кару. І ми повинні закликати до Нього: "О Господи! У гніві Своему, готуючи покарання, згадай про милосердя! Ми потребуємо Твоєї милості та Твого милосердя!" Дійсно, людство потребує Божої милості. Ми часто говоримо про рясні благословення, сьогодні ж ми відчуваємо нагальну потребу в рясному дощі милості Всемогутнього Бога.

Яка дивовижна зміна сталася в позиції цієї людини - пророка Авакума. Спочатку він говорив: "Боже, Ти абсолютно нічого не робиш. Чому Ти не втручаєшся? Чому Ти дозволяєш людям коїти страшні гріхи?" Бог пояснив пророку, чим Він займається. І тепер Авакум благає Бога бути милосердним. Якби людству насправді було відомо, що Бог готує для нього - яку сувору кару, я впевнений, що кожна людина впала б на коліна перед Всемогутнім Богом.

Давайте продовжимо розгляд цієї чудової молитви. По суті, в цій молитві пророк Авакум переповідає все, що зробив Бог у минулій історії ізраїльського народу. Головна думка тут полягає ось у чому: з огляду на те, що Бог здійснив у минулому, Він має намір знову здійснити це в майбутньому. Друже мій, ти можеш бути впевнений в тому, що Бог продовжуватиме в майбутньому робити те, що Він робив у минулому. Святий апостол Павло писав про це нам - віруючим.

Я вибрав ці слова апостола девізом свого життя: "Будучи певний у тому, що Той, Хто розпочав у вас добре діло, вершитиме його аж до дня Ісуса Христа" /Флп.1:6/. Друзе мій, чи розпочав Бог добре діло у тобі? Бог вів тебе до цієї самої миті, чи не так? Він розпочав в тобі добре діло, і ти можеш бути впевнений в тому, що Він вершитиме його до дня Ісуса Христа, до дня, коли Він забере тебе з цього світу і ти опинишся в присутності Господа. В цьому полягає наша впевненість. В цьому полягає велика впевненість псалма пророка Авакума.

ПРОГРАМА БОГА

На мою думку, в цій частині Книги на задньому плані постають три особи. Разом з тим, жодну з них не названо по імені. Цілком зрозуміло, чому - адже тут мова йде не про те, що здійснила людина, а що Бог здійснив через людину. Отож, тут не названо жодного людського імені. Чимало богословів вважають, що в цій частині Книги можна побачити лише дві особи. Однак я думаю, що тут йдеться про три особи: про Авраама /вірші від 3-го до 6-го/, про Мойсея /вірші від 7-го до 10-го/ та про Ісуса Навина /вірші від 11-го до 15-го/. Зазначу, що чимало людей вважають, що у віршах від 3-го до 10-го мова йде тільки про Мойсея. Читаємо в Книзі пророка:

"Бог від Теману прибуває. Святий - від Паран-гори. Села. Його велич небо вкриває, і земля повна Його слави".

/Ав.3:3/

Теман знаходився в едомському краї, а Паран-гора розташована поблизу синайського півострова. Багато людей думають, що тут згадується вихід ізраїльського народу з єгипетського краю. Однак нагадаю вам про те, що Авраам прибув до Єгипту ще до цієї події.

Зверніть увагу на дуже цікаве слова "Села". Його ми також зустрічаємо у Книзі псалмів. Його вживання свідчить про те, що цей розділ Книги пророка Авакума також є псалмом. Зазначу, що існують різні погляди щодо буквального значення слова "села". Дехто вважає, що воно означає паузу в музичному творі. Дехто стверджує, що цей музичний знак означає передачу співу другому хору. Інші впевнені, що в цьому місці мають лунати литаври, а музика повинна досягати могутнього крещендо. Я не є спеціаліст в області музики. На мою думку, це слово означає: "Зупинися, придивися та прислухайся!"

Колись на кожному залізничному переїзді висів попереджувальний знак: "Увага! Зупинися!" Я вважаю, що саме це і означає слово "села". Бог говорить: "Зупинися та прислухайся уважно! Не пропусти жодного слова!" В цьому місці весь хор мав узяти високу ноту і голосно зазвучати

литаври. "Села!" - це заклик приділити особливу увагу проголошеним словам. Не має значення, про кого саме йдеться в цьому вірші - про Авраама чи про Мойсея, оскільки Бог вів їх обох.

Яка дивовижна, чудова картина слави Божої наведена в цих рядках: "Його велич небо вкриває, і земля повна Його слави". Цілком очевидно, що цього ще не сталося. Але що стосується Авраама, його серце було переповнене любов'ю до величного Бога. Ізраїльський народ, що вийшов з Єгипту, також, бодай на перших порах, славив та звеличував свого Бога. Однак згодом цей народ почав вередувати.

"Його велич небо вкриває" - сьогодні ми - віруючі люди - повинні бути вражені славою та величчю нашого Бога. Який дивовижний, який могутній і чудовий наш Бог!

Він любить нас, Він турбується про нас. Він послав у цей світ Свого Єдинородного Сина, Який взяв на Себе гріхи всього світу і кожного з нас і помер за нас, щоб ми мали життя в Ньому. Друже, чи ти прийняв Його в своє серце і в своє життя? Якщо так - радій і прославляй Бога, якщо ні - поспіши до Нього, Він чекає на тебе.

Ми прощаємося з вами. До нових зустрічей в ефірі.